

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

4020 *CORRECCIÓN de erros do Real decreto 255/2003, do 28 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos. («BOE» 56, do 5-3-2004.)*

Advertidos erros no Real decreto 255/2003, do 28 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos, publicado no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 6 en lingua galega, do 1 de abril de 2003, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 802, primeira columna, artigo 1, número 2, as alíneas a) e b) quedarán substituídas polo seguinte: «Este regulamento será de aplicación ós preparados que conteñan polo menos unha substancia perigosa, de acordo coas definicións establecidas no artigo 2 e que se consideren perigosos de acordo co establecido nos artigos 5, 6 ou 7 deste regulamento».

Na páxina 818, primeira columna, cadro V, onde di: «Clasificación do preparado», debe dicir: «Clasificación da substancia». Ao mesmo tempo, onde di: «Clasificación da substancia», debe dicir: «Clasificación do preparado».

Na páxina 825, anexo V, primeira columna, punto 11, onde di: «Os vapores poden provocar somnolencia e vertixe», debe dicir: «A inhalación dos vapores pode provocar somnolencia e vertixe».

Na páxina 825, parágrafo C do anexo V, segunda columna, a referencia ao «artigo 15 do presente regulamento», debe efectuarse ao seu artigo 13.

Na páxina 831, anexo VIII, primeira columna, epígrafe II, punto 3, onde di: «...se están presentes nunha concentración individual 1 por cento en peso, para os preparados que non sexan gasosos, e 0,2 por cento en volume para os preparados gasosos:», debe dicir: «...se están presentes nunha concentración individual maior ou igual ó 1 por cento en peso para os preparados que non sexan gasosos e maior ou igual ó 0,2 por cento en volume para os preparados gasosos:».

MINISTERIO DE FACENDA

4163 *REAL DECRETO LEXISLATIVO 1/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do catastro inmobiliario. («BOE» 58, do 8-3-2004.)*

A Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario, na súa disposición derradeira segunda, autoriza o Goberno para refundir no prazo máximo de 15 meses e nun só texto as disposicións vixentes reguladoras do catastro inmobiliario, comprendidas a súa regularización, aclaración e harmonización.

Tal e como apunta a propia exposición de motivos da lei citada, a historia do catastro en España discorre parella ao nacemento e evolución do Estado moderno, e os seus momentos de maior ou menor significación foron, xeralmente, un reflexo das situacións polas que atravesou a Facenda pública. De xeito paralelo, as normas que regulan o catastro foron sucedéndose no tempo

ata chegar, o 23 de marzo de 1906, á promulgación da lei que establece o catastro topográfico parcelario, norma máis antiga das que agora son obxecto de refundición e último texto autónomo deste rango que regulou a institución, cuxos principios reitores, dado que a orixe e principal uso do catastro no noso país é, sen dúbida ningunha, o tributario, permaneceron desde entón unidos ás leis reguladoras de diversas figuras tributarias.

Porén, xunto a esta finalidade tributaria, as dúas últimas décadas foron testemuñas dunha evolución na que o catastro inmobiliario se converteu nunha grande infraestrutura de información territorial dispoñible para todas as administracións públicas, fedatarios, empresas e cidadáns en xeral, posta ante todo ao servizo dos principios de xeneralidade e xustiza tributaria, pero capacitada tamén para facilitar a asignación equitativa dos recursos públicos; nos comezos dun novo século, é xa sen dúbida notable a colaboración do catastro na aplicación material de tales principios constitucionais, como o proba a súa utilización xeneralizada para a xestión ou o control de subvencións nacionais ou comunitarias, ou a paulatina incorporación da información gráfica e da identificación catastral dos predios tanto ás actuacións notariais como ao Rexistro da Propiedade.

Agora ben, a utilización múltiple da información catastral non desvirtúa a natureza tributaria da institución, senón que a preserva ao servir aquela como elemento de referencia para a xestión de diversas figuras tributarias dos tres niveis territoriais da Facenda pública e así o recoñeceu expresamente o Tribunal Constitucional na súa Sentenza 233/1999, do 16 de decembro, na que reflicte que a organización do catastro, xustamente por tratarse dunha institución común e indispensable para a xestión dalgún dos impostos estatais máis relevantes, é unha competencia que se vai integrar, sen lugar a dúbidas, na de Facenda xeral do artigo 149.1.14.^a da Constitución española, correspondendo, por tanto, de maneira exclusiva ao Estado. É nesta xustificación onde se apoia a adscrición legal do catastro ao Ministerio de Facenda e a súa atribución como competencia exclusiva do Estado e, por derivación disto, a competencia dos tribunais económico-administrativos do Estado para a revisión dos actos resultantes dos procedementos catastrais.

Os tres lustros transcorridos desde a publicación da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, última que, pola súa vez, disciplinaba tamén o catastro, ata a promulgación da Lei 48/2002, do 23 de decembro, que o regula de maneira exclusiva e específica, viron tamén medrar a importancia de coordinar e unificar todas as tarefas relacionadas coa elaboración e o mantemento actualizado da base de datos que constitúe o seu principal activo. Neste contexto, foron numerosas as disposicións de diverso rango que modificaron ou completaron a normativa inicialmente contida na primeira das leis citadas. A Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e a Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario, incorporaron, no substancial, o contido das modificacións introducidas pola Lei 53/1997, do 27 de novembro, pola que se modifica parcialmente a propia Lei 39/1988, do 28 de decembro, e se establece unha redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles, e polas leis 42/1994, do 30 de decembro, 55/1999, do 29 de decembro, e 14/2000, do 29 de decembro, todas de medidas fiscais, administrativas e da orde social, así como parte do contido das leis 13/1996, do 30 de decembro, e 50/1998, do 30 de decembro, ambas tamén de medidas fiscais, administrativas e da orde social.